

FODOR ANDRÁS

Az igazi abszurd

*Belenyugszom, hogy éjten-éjjel
órákon át hiába keresem
a biztos helyre tett
levelet, könyvet.*

*Elfogadom, hogy adatok, nevek
rakoncátlan csikókként
agyam karámjából
minduntalan kiszöknek.*

*Elfogadom, hogy napról napra több
a sorainkból végleg távozó.*

*Belátom – közben – sose múlnak el
a hamis pártfogók, a
farizeus törleszkedők,
az árulás akrobatái,
kik önzésük hintáin át,
konokság trapézairól
bukfencezve elém
a képembe hazudnak.*

*De hogy próbált barátok,
a néhány, aki még
lélek szerint rokon,
fogyatkozóban, ütközőben,
magafelejtő ólom-álom
nyúgében is, de egymást
ne tudja megtalálni?!*

*Ez rosszabb mint a múlás
egész abszurduma.*

A zöld hajón

Ágh Istvánnak

*A Hold-mágnes alatt,
 ahogyan ott álltam veled,
 körülvett engem is
 a kettős szédület.*
*S ahogy elindult alattunk a hegy,
 hatalmas, zöld hajó,
 vitorla-repesés lett,
 minden mi mondható:
 a visszahőkölések,
 tilalmak félszava,
 a testvérvallomás
 kisajdult pátosza,
 a meglódult panasz
 ködkürtök jeleként,
 hogy vád és indulat közt
 felelhes magadért,
 hogy asszonyaggodalmak
 és goromba atyák
 hitét akár az árboc
 kalózkötelmét vidd tovább.*
*És csak azért üvöltsd ki
 keserves dühödöt,
 hogy gyógyíthasson egyszer
 a sebző szeretet.*
*Mert ha miénk az ország,
 a szabadság, a jog,
 minden hit bennünk él tovább,
 mi értük elbukott.*
*Mert zöld hajónkeről végre
 bármerre zuhanunk,
 csak az marad az út, amit
 egyetlen tétre járó
 sorsunkkal mi irunk.*